

Steaua de argint.

Leul Cel Batran

Scrisă pentru doi prieteni care au aniversat nunta de argint.

Stele mii, pe sfânta boltă, peste lume-au răsărit,
Altele, de-același număr, de pe ceruri au pierit,
Numai una dintre ele, an de an a luminat
Și de-atuncea, încontinuu, 25 a adunat.

Stea cu nume printre astre, pentru două entități,
Care-n urmă, prin dorință, s-au format din jumătăți
Ce în fața unui preot și-au unit a lor destin,
Jurând veșnica credință doar cu pâine și cu vin.

Cu ardoare-n sentimente, când nucleul s-a format,
Steaua noastră minunată prin voință-a explodat
Și din mijlocul esenței adunate din neant,
S-au născut alte stelute cu luciri de diamant.

Bucuri-a fost imensă și s-antins pe-albastrul cer,
Vorbele n-aveau să tacă, ridicându-se-n eter,
Până ce și mândrul soare de stelute-a auzit,
Iar ca drept recunoștință, pentru ele-a răsărit.

Astăzi, dup-atâta vreme, focul magic n-a apus,
Se-ntetește cu căldură, urcând steaua tot mai sus
Și cu multă energie, astă seară, strălucind,
Două suflete de-o viață, luminează în argint.